

bant. Et vt in Regibus dixi, sic nec in populis nostris, hic primum furor admissus est. Nam & Athenienses, gens alioquin prudentissima, nunquam consilium publicum habuerunt: Cui non sacerdotes diuinos adhibuerint, quos, (vt ait Cicero) *μαυται* puto, quia diuinatione apud eos *μαυταικη* dicitur. Et Lacedæmones, gens inuictissima, augurem in consilio interesse, augurem Regi suo adsefforem semper addere voluerunt: Quis ergo miretur, tanto habitam in honore vanitatem, breui in immensum excreuisse? idem ferme in singulis particulis huiuscemodi rei, quam diuinationem vocant licet intelligere: Quis enim nisi diuino vir consilio, non oraculis fidem daret, cum videret, non modo clarissimos Reges, & magnorum populorum nuncios, sed summos etiam Philosophos, & humanæ magistrorum vitæ, certatim apud Delphos & Dodonam, & Hammonem concurrentes? quis sperneret Sibyllas, quas S. P. Q. R. in extremis periculis consulere? quis negligeret somnia, cum sciret (vt reliquos si leam) Lacedæmones ipsos, quos nescio an proximè à Romanis fortissimos omnium & prudentissimos viros iudicare velim,

B. j.